

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ-ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΠΡΟΣΒΟΛΗ!!!

Σας έτυχε ποτέ να διαβάσετε την πρώτη σειρά ενός βιβλίου και να το κλείσετε με τη μία; Εμένα πάντως ναι.

Ελπίζω να μην κάνετε το ίδιο με τη δική μου ιστορία. Αλλά μάλλον δε θα το μάθω ποτέ.

Τέλος πάντων, γεια. Είμαι ο Ρείφ Κατσαντόριαν και, αν με ξέρετε ήδη, τότε ξέρετε και πως ο τρόπος με τον οποίο κάνω διάφορα πράγματα είναι πολύ διαφορετικός από άλλων ανθρώπων. Ας πούμε, μ' αρέσει να καταπατώ κανόνες. Όχι, *τρελαίνομαι* να καταπατώ κανόνες. Ειδικά τους πιο ηλίθιους, όπως το να μη μιλάς στον διάδρομο του σχολείου ή το να μην επιτρέπεται να πας τουαλέτα πάνω από δυο φορές τη μέρα, ο κόσμος να χαλάσει.

Οπότε δεν ξέρω αν αυτό έχει ξαναγίνει σ' ολόκληρη την ιστορία της λογοτεχνίας, αλλά είμαι έτοιμος να σας πω περίπου το πώς τελειώνει αυτό το βιβλίο. Και θα το κάνω εδώ και τώρα: στην *αρχή* του βιβλίου.

Λοιπόν, φέτος πήγα κατασκήνωση/θερινά μαθήματα. Αλλά πριν ολοκληρωθούν οι οχτώ βδομάδες που θα διαρκούσε κανονικά, τα πάντα πήγαν ολίγον κουκουρούκου (καλά, ΠΟΛΥ κουκουρούκου) και κατέληξα να τα μαζεύω γρήγορα γρήγορα. (Ή μάλλον κάτι ομαδάρες τα μάζεψαν για λογαριασμό μου.)

Η απροσδόκητη αναχώρησή μου ίσως είχε να κάνει με την παρακάτω κατάσταση έκτακτης ανάγκης:

ΦΓΟΥΠ

ΦΓΟΥΠ

ΦΓΟΥΠ

ΦΓΟΥΠ

ΦΓΟΥΠ

ΣΩΣΤΕ ΤΟΝ
ΠΩΣ-ΕΪΠΑΜΕ-ΠΩΣ-ΣΕ-ΛΕΝΕ!

Σώστε
τον Ρείφ!

Μην τον
σώζετε!

ΣΩΣΤΕ
ΤΟΝ

ΣΩΣΤΕ
ΤΟΝ ΡΕΪΦ!

Σώστε
τον Ρείφ!

Μην τον
σώζετε!

Σώστε
τον Ρείφ!

ΤΟΝ ΣΩΣΤΕ!

ΣΩΣΤΕ
ΤΟΝ ΡΕΪΦ!

Σώστε
τον Ρείφ!

Σώστε
τον Ρείφ!

Σώστε
τον Ρείφ!

Σώστε
τον Ρείφ!

Μην
ζετε!

Μην
τον σώζετε!

Μην
τον σώζετε!

Ή ίσως αυτό που τελικά συνέβη να έμοιαζε περισσότερο με το παρακάτω ατυχές γεγονός:

Ίσως πάλι να ήταν κάπως έτσι:

Ή σαν την παρακάτω εικόνα, που μιλάει από μόνη της:

Το μόνο που μπορώ να σας πω σίγουρα είναι πως είχε να κάνει με την παρακάτω καταστροφή:

Κάπου μέσα σε όλα αυτά υπάρχει ένα τέλος στην τρελή αυτή ιστορία. Και μια μέση επίσης.

Αλλά τόσα μπορώ να σας αποκαλύψω για την ώρα. Αν θέλετε όλες τις ανατριχιαστικές λεπτομέρειες, μάλλον θα πρέπει να διαβάσετε και παρακάτω. Με δική σας ευθύνη.

Αλλά μπορώ να σας πω και κάτι ακόμα. Αυτή η ιστορία περιέχει κάμποσον εκφοβισμό, μπρόκολα, αναπάντεχη γενναιότητα και ακόμα πιο αναπάντεχη δειλία, φίλους καλούς αλλά και άσπονδους εχθρούς, και το απόλυτο χάσιμο σ' ένα μέρος που ονομάζεται Λόφος των Φιδιών.

Ένα πράγμα μπορώ να σας υποσχεθώ όμως: Αποκλείεται να βαρεθείτε.

Ίσως έχετε διαβάσει το *Γυμνάσιο – Χειρότερα δε γίνεται*. Ιδού λοιπόν ο ίδιος εφιάλτης, αλλά στην καλοκαιρινή του εκδοχή.

Το χειρότερο καλοκαίρι της ζωής μου λοιπόν – αλλά με κάποιον παράξενο τρόπο και το καλύτερο.